

(1939 -)

NEVİN HALICI

Said Nursi hazretlerinin mümtaz talebelerinden Konyalı Sabri Halıcı'nın kızı Nevin Halıcı ablamız, 2015'in Eylül ayında bizi evinde kabul ettiler. Nevin Hanım, erkek kardeşi Hasan Halıcı ve yeğeni İnebolulu Selahaddin Çelebi'nin kızı Nilgün Çelebi Hanım ile beraber karşıladı bizi. Nevin ve Hasan kardeşlerin ikisi de Bediüzzaman hazretlerini görme şansını elde etmişler. Nazif Çelebi ve Sabri Halıcı'nın ortak torunları Prof. Nilgün Çelebi'nin ise Bediüzzaman ile bambaşka bir hatırası var. Üç son şahidin bütün hatıralarını kaydettik ve bu kitapta kendi adlarının başlığı altında neşrettik. Yazılanlar adı geçenlere dikkatle tashih ettirilmiştir.

Nevin Halıcı hanımın sandığında, vefat ettiği sırada Hz. Üstad'ın üzerinde ve yanında bulunan bazı eşyaların muhafaza edildiği bir bohça da vardı. İçindekileri bize tek tek açıp gösterdi, izah etti.

Nevin Halıcı Anlatıyor:

1939 Konya doğumluyum. Babam Sabri Halıcı, annem Hanım Halıcı'dır. İlk ve orta eğitimimi Konya'da tamamladıktan sonra, 1970 yılında Ankara Kız Teknik Yüksek Öğretmen Okuluna kaydoldum, 1975'de mezun oldum. 1991'de Selçuk Üniversitesinde mastır, 1997'de Gazi Üniversitesinde doktora yaptım. 1978-1985 aralığında İzmir'de öğretmenlik yaptım, şimdi emekli öğretmenim. Konya'da ikamet ediyorum.

Babam Sabri Halıcı 1303 (1887) yılında, Erzurum'a bağlı Kığı kazasının Şaruk köyünde dünyaya gelmiştir. Kığı, günümüzde Bingöl'e bağlı bir kazadır. Konya'da, Kürt Sabri Bey diye de tanınır, soyadı kanunu çıkınca Halıcı soyadını alıyor. Babamı uzun boylu, yakışıklı, otoriter, iyi bir hatip, tuttuğunu koparan sert mizaçlı bir kişi olarak tarif edebilirim. 31 Mart 1979 tarihinde vefat etti, mezarı Konya Musalla kabristanındadır.

Sabri Halıcı'nın yedi çocuğu var. En büyüğümüz şehid pilot Ömer Halıcı'dır. Ömer ağabeyim babamın Adana'da evlendiği Halime hanımdandır. Babam ondan ayrılıyor, Konya'da Hanım Halıcı ile evleniyor. Ondandır altı çocuğu; Nuriye, Feyzi, Mehdi, Şükriye Nermin, Nevin, Hasan oluyor. Nuriye ablamız 17 yaşına iken vefat ediyor.

O MÜBAREK İNSANI GÖRMEK BENİ OLAĞANÜSTÜ ETKİLEMİŞTİ

Bediüzzaman hazretlerinin Konya'ya son iki gelişlerinde ben genç bir kızdım. Üstad iki defa kardeşi Abdülmecid efendinin evine geldi. Böyle şeyler önce babama haber verilir, zaten o zaman her yerde telefon yoktu. Babamın halıcı dükkânı merkezdi. Telefon geldiğinde biz hemen Abdülmecid efendinin evine giderdik. Abdülmecid Efendi, Mevlana'nın yakınında iki katlı bir evde oturuyordu. Biz sokakta evin kapısını görece şekilde beklerdik. Orada iki defa bulundum. Abdülmecid efendinin hanımı Rabia Hanım, annemin ahbabıydı. Üstad eve girince biz diğer bir odada otururduk. Üstad Erkek talebeleriyle evin önünde görüşür, huzuruna kesinlikle kadın kabul etmezdi.

Ben görmedim Abdülmecid efendinin kızı Saadet anlatmıştı bana: Amcasıyla görüşemeyince ağlamaya başlıyor. Üstad'ın arabası aniden geri dönüyor, Saadet hemen arabanın açılan kapısından girip, amcasına sarılıyor, elini öpüyor. Uzaktan da olsa Bediüzzaman'ı, o mübarek insanı görmek beni olağanüstü etkilemişti.

AĞABEYİM FEYZİ HALICI MEVLANA MÜZESİNİ AÇTIRIYOR

Üstad hazretlerinin Konya ziyareti çok sıkıntılı geçiyor. Mevlana hazretlerini ziyaret etmek istiyor Üstad. Saat geç vakit olmasına rağmen, o sırada Konya Turizm Derneği başkanı olan Feyzi Halıcı

ağabeyim, müze müdürü Mehmet Önder beyden rica ediyor, açtıyor müzeyi. Tabi Üstad'ı takip eden kalabalık da var. Polis çabuk çabuk diye sıkıştırıyor, baskı yapıyor. Feyzi ağabeyim: "Lütfen müsaade edin, Mevlana ile vedalaşıyor, duasını yapın" diyor. Üstad hazretleri de: "Evladım biz kalıcı değiliz gidiciyiz, merak etme" diyor o polise. Bu bilgileri bana Feyzi ağabeyim vermişti.

BOHÇADA BEDİÜZZAMAN'DAN KALAN HATIRALAR

Üstad Bediüzzaman Hazretleri Urfa'ya gittiğinde, Üstad ağırlaştı diye babam Sabri Halıcı'ya bir telefon geliyor. Babam hemen o gece çıktı yola. Urfa'ya vardığında Üstad vefat etmiş... O odayı (İpek Palas Oteli 27 nolu oda) ben de ziyaret etmişim sonradan. Orada başında bulunan talebeleri Üstad'tan hatıra olarak bazı emanetleri alıyorlar. Babama da işte bu gördüğümüz bohça içindekiler veriliyor. İçindekileri tek tek göstereyim size:

İşte üzerinde son giydiği yamalı iç gömleğinin bir parçası, son kullandığı havlusu o da yamalı. Vefatı anında ayağında bulunan el örgüsü yün çorapları, görüldüğü gibi yamalı... Tayinat paralarının bulunduğu kese. Bir de bir yastık yüzü... Hepsi de açık renk pamuklu. Bir de Üstad'ın kuşağı vardı. Onu babam ben ölünce bana sarın diye vasiyet etmişti. O kuşak babamın kefeni üstüne sarıldı, onunla beraber gömüldü. Ben bunları bu şekilde muhafaza ettim, hiç birini yıkamadım.

Urfa'da vefat ettiği sırada Said Nursi hazretlerinin üzerinde bulunan kıyafetlerden bazı kısımlarını Nevin Halıcı bohçayı açarak gösteriyor.